

НЕМА ВЕЗЕ!

ИЛИ

ТО СЕ МОЖЕ СВАКОМЕ ДЕСИТИ

Написала: **Неле Мост**

Илустровала: **Анет Рудолф**

Меда Еди је седео испред јазбине. Попио је медени какао и обукао свој тркачки прслук. Како би сада било добро када би неко дошао да се игра са њим.

Онда је приметио сову и три чудно обучене живуљке како се шуњају туда. Понашале су се веома сумњиво. Ко ли то може бити?

„Здраво!“, викну меда. „Сачекајте мало...“

„Немој да нас задржаваш! Журимо!“, прекину га глас који је он одмах препознао. Јеж! То значи да су са њим и јазавац и веверица!

„Где идете?“, упита их меда.

„На пробу!“, љутну се веверица.

На пробу? Шта то треба да значи?

„Па, ускоро ћу сам сазнати“, помисли меда Еди, зграби свој ћуп меда и пожури за њима.

Када је стигао на ливаду, видео је шта се догађа. Његови другари направили су позорницу и играли се позоришта. „То је супер!”, помисли Еди.

„Могу ли и ја да вам се придружим?”, упита он.

„Боље нам помози. Поређај столице”, предложи сова. „Ја морам да се разлетим и позовем публику. А треба да донесем и тарту!”, рече и одлете.

Меда није желео да ређа столице. Разочарао се, али је почео са послом.

„Али и ја бих волео да се играм са вама на позорници”, мрмљао је.

„Видиш да нема места за тебе”, казао је јазавац.

„Добро. А да ли могу да изведем нешто на ливади?”, досађивао је меда.

Јеж је завртео главом: „А шта би то могло бити?”

„Ево, извешћу трикове на свом трициклу!”

„Хајде, баш да видимо”, рече веверица.